

KASÁRNE / KULTURPARK

PREDNÁŠKA GRAFICKÉHO DIZAJNÉRA MARCELA BENČÍKA

Už tradične sa v priestoroch kina v Pisztoyho paláci uskutočnila jedna z viacerých prednášok počas Bratislava Design Week. Tentokrát so zameraním na grafický dizajn. Marcel Benčík je grafický dizajnér známy okrem iných významných projektov aj spoluprácou na inštalácii slovenského pavilónu na Bienále architektúry v Benátkach. Na Design Week prišiel predstaviť svoju prácu na graficko-dizajnerskom spracovaní navigácie v košíckom Kulturparku v bývalých vojenských kasárňach.

Na tomto projekte spolupracoval s architektonickým štúdiom zerozero z Prešova. Ako svoj prínos do projektu charakterizoval, nešlo o „z vulgarizovanie“ architektúry, ale jej praktické grafické podporenie. Hlavným cieľom bolo priniesť čistý primeraný návrh v tesnej súčasti architektúry s akceptovaním už existujúceho grafického vizuálu (čo sa prejavilo hlavne použitím konkrétneho fontu). Grafický dizajn tak priamo vstupoval aj do použitého materiálu – sklo, betón, syntetické textilie...

Aplikácia návrhu sa vzťahovala na navigáciu urbánneho komplexu – exteriér (námestie, bod Zulu...) a navigáciu jednotlivých objektov – interiér (vrátane osvetlenia...). Ako východiskový bod návrhu stanovil základnú mriežku (8x8), ktorej polia môžu expandovať a od nej sa postupne vyvíjalo grafické zasahovanie extrahovaním, zhustením prvkov a pod. vychádzajúcim z daného priestoru a podmienok. Keďže architektonické riešenie videl pre návštevníka ako dosť intuitívne, jeho grafické vyjadrenie si mohlo dovoliť aj určitý experiment.

Jeden z problémov, ktorý bolo nutné vyriešiť bolo aj označenie budov, keďže technické definície a oficiálne pomenovania sa javili dosť komplikované a ťažko zapamätateľné. Ako riešenie navrhol nové pomenovania vychádzajúce zo slov priradených k písmenám abecedy, ktoré potom pre lepšiu orientáciu v areály aplikovali priamo na steny budov vďaka projekcii 3D písmen. Tieto nové názvy mali „humanizovať“ objekty v areály.

Zaujímavé bolo aj zadefinovanie „Bodu Zulu“, z ktorého je najlepší výhľad na areál a slúži tak ako orientačný bod, či riešenie samotného námestia a umiestnenie textu základných informácií na textilné „bilbordy“ na stĺpoch, ktorých čitateľnosť je daná prelínaním textu cez viaceré plachty.

Nakoľko projekt stále nie je dokončený, je v tejto fáze pre Marcela Benčíka dôležitý názor návštevníkov. Ten je pozitívny, „ľuďom je tam príjemne...“, ako sám odpovedal na diskusnú otázku.

BEST OF FEJSBUK

To se mi líbí · Přidat komentář · Sdílet · Včera v 12:09 přes mobilní telefon

18. 09. 2013

Text a foto: Katarína Zalanová

Design: OPEN DESIGN NETWORK,

hana hudáková, www.hana.hudak.info

Type sadzba: Preto Sans, www.dizajndesign.sk

Type titulky: LECO 1976, Samuel Čarnoký, www.carnoky.com

KREATÍVNE RÁNO

HOSTĽ MISCHER'TRAXLER

Tesne pred 10:00 neskoro ráno tradične nastúpení v rade na kávu a croissant – takto asi začína každé Kreatívne ráno. Pohodlne usadene a s kávou v ruke sa diskusia určite počúva príjemnejšie. O to viac, keď sa na ňu chystá sympatické duo dizajnérov. Prvé jesenné Kreatívne ráno sa nieslo v znamení dizajnu hneď vedľa spoza hraníc – pozvanie prijala dvojica rakúskych dizajnérov Katharina Mischer a Tomas Traxler.

Katharina a Tomas začali spolupracovať už pred desiatimi rokmi ešte ako spolužiaci na prestížnej holandskej univerzite Design Academy Eindhoven a od roku 2009 fungujú ako dizajnérske štúdio so sídlom vo Viedni. Už kreatívna platforma známej školy načrtla experimentálne smerovanie skupiny a dôraz na konceptuálnosť produktov. Na koncepte si hlavne zakladá Katharina, ktorá je v navrhovaní viac otvorená, Thomas má viac technické myslenie, a tak sa vraj často dostávajú aj do názorovej konfrontácie, čo však v projektoch sami považujú za veľmi prínosné. Ich prístup k projektom je taký, že ho stavajú vo viacerých vrstvách s rozličnými teoretickými významami. Dôležité je udržať koncept v súlade s daným kontextom. „Idea je vždy prvá,“ hovorí Katharina, ale ak majú navrhnuť produkt pre nejakú firmu so zameraním na určitý materiál, tak musia začať komplexnou analýzou firmy, nie sa tam iba poobzerať, ale definovať si zameranie a vývojové smerovanie firmy. Občas je náročné spolupracovať s klientom, nie vždy majú jasnú predstavu, čo očakávajú, ale je podstatné ich počúvať a niekedy možno „dovzdeláť“.

„EXPERIMENT VÁS POSÚVA ĎALEJ.“

Z projektov, ktoré je možné vidieť aj v Piszatoryho paláci, cítiť blízky vzťah k prírode a ekologické myslenie. Produkty vznikajúce v „spolupráci“ so slnečnou energiou, analýzou vonkajšieho prostredia, či skúmaním interakcie človeka v procese výroby, hovoria o experimente a hlbšom význame vecí aj každodennej spotreby. Ako napríklad plastové kuchynské misky, ktoré si svoj vnútorný tvar a farbu „zapožičali“ od zeleniny/

ovocia, z ktorých ich odlievali, či košík dekorovaný farebnými líniami, ktorých farebná odlišnosť závisí od toho, koľko ľudí bolo vtedy prítomných pri procese výroby. Zaujímavý je aj ich projekt, ktorý si pripravili na bratislavský Design Week. Počas jedného augustového víkendu prešli pešo trasu od Viedne po Bratislavu a rozhodli sa uplatniť experimentálne postupy – zbierali predmety, fotili v časových intervaloch oblohu, kládli otázky o farbách... Postupne si uvedomili, že hlavne farby sa stávajú zaujímavým javom. Preto nosnou témou ich výstavy je farba.

Na otázku o tom, ako sa darí robiť dizajn v Rakúsku odpovedali, že nikde to nie je ľahké. Prvé tri roky mali problémy s financiami a v podstate ani teraz to nie je ideálne. Výhodou je prepojenie cez internet a robíť projekty, ktoré vás posúvajú a prinášajú nové príležitosti. Okrem projektov sa venujú aj workshopom rôzne v Európe. Pristupujú k nim otvorene, kladú veľa otázok a netrávajú výsledne na hmatateľnom produkte. Fascinuje ich, že všade v Európe účastníci pristupujú k workshopu inak, to býva prínosné aj pre nich samých. Začínajúcim dizajnérom odporúčajú veriť vo svoj projekt, ale nikdy neprestať prijímať rôzne názory, aj kritické, „nikdy neviete, kto bude mať správnu pripomienku...“. Podstatné je aj vedieť sa „predať“, vizuálne odprezentovať svoju prácu, aby bola atraktívna, no zároveň zrozumiteľná. „Nie každý môže naživo vidieť váš produkt.“ Ale vždy je zaujímavejšie, keď produkt má „niečo za sebou“, akúsi vyššiu hodnotu.

A čo zo slovenského dizajnu ich zaujalo na Bratislava Design Week? Rozličnosť produktov, že ukazujú zvedavosť... Menovite vypichli projekt Flowers for Slovakia, kde sa im páčilo práve pridávanie príbehu produktom.

FLOWERS FOR SLOVAKIA LOST & FOUND:

ROZHOVOR S ÚČASŤNÍKOM WORKSHOPU – MATEJOM DUBIŠOM

Lost & Found je názov novej kolekcie produktov mladých dizajnérov zapojených do workshopu projektu Flowers for Slovakia, ktorý prebiehal počas leta v Banskej Štiavnici. Na vernisáži sa vyskytla príležitosť porozprávať sa priamo s jedným autorom dizajnového nábytku – študentom dizajnu na Fakulte architektúry Slovenskej technickej univerzity v Bratislave Matejom Dubišom.

Čo ťa motivovalo prihlásiť sa na workshop Flowers for Slovakia?

Videl som predošlú kolekciu Handle With Care, z ktorej som bol nadšený. Keď Flowers ohlásili spoluprácu s Vitrou, vedel som, že to musím skúsiť.

Aký je tvoj vzťah k tradičnému remeslu a aký má pre teba význam v kontexte súčasného dizajnu?

Študujem priemyselný dizajn, v tejto oblasti mám aj najväčšie skúsenosti a plány, viacero mojich prác sa týkalo automobilového priemyslu - takže asi nie som „typický“ účastník takéhoto projektu. Remeslo je mi však veľkou inšpiráciou a aj akýmsi zrkadlom, rozšírením kontextu tvorby, práce, myslenia. Objekty v našej kolekcií predstavujú prekvapivo bohatú a mnohorakú komunikáciu medzi dvoma svetmi. Odhaľujú spoločné prvky aj rozdiely vo forme, funkcii, nárokoch na veci okolo nás. Niektoré zaujímavo pracujú s históriou jednotlivých objektov, iné symbolicky odkazujú na súvisiace fenomény, ďalšie sa zas neboja hľadať Nové.

Aký príbeh rozpráva tvoj produkt z kolekcie Lost & Found?

Je to lavička, ktorá rozpráva svoj vlastný, neuzavretý príbeh zmeny a rastu. Kedysi bola obyčajnou lavičkou z Hontu. Neskôr jej prirobili preklápacie operadlo, čím sa stala flexibilnejšou a použiteľnou napríklad aj ako kolíska. Ja som tento jej príbeh v rámci workshopu objavil

a rozhodol som sa ho vo finálnom objekte ukázať a zároveň naň nadviazať pridaním ďalšieho prvku, tentoraz značky Vitra. Lavička je teda hrdá sa svoju minulosť a nebojí sa ďalším znásobením variability kráčať ďalej.

Aké skúsenosti/poznatky si si odniesol z workshopu?

Hlavne som spoznal skvelých ľudí, jedinečný spôsob tvorby. A odniesol som si aj zopár možolov :)

Čo ťa najviac zaujalo na tohtoročnom Bratislava Design Weeku?

Zatiaľ hlavne zahraniční vystavujúci v Piszatoryho paláci, teším sa na workshopy a prednášky ImdF.

